

Abieluleht

Tänast lehte 8 külge.

TOIMETUS JA TALITUS:

Tallinn, Suur Karja tn. 2 6.

Telefon Postkast 372.

Toim. kōnet.: kl. 3—5. Kontor avat.: 8—6. Tarvitamata jäänud käsikirjad, kui neil tagasi-saatmiseks puuduvad margid ja seismajäänud kirjad hoitakse alal kuu aega. Kuulutusi ja tellimisi võetakse vastu: lehe talitus, abitalitused ja agendid. Lehte võib tellida ka kõigist Vabariigi postiasutustest ja -agentuuridest.

Üksiknumber 10 senti.

Kuulutuste hinnad:

Esiküljel teksti ees 10 senti, teksti sees 12 s. ja kuulutuste küljel 5 senti millimeeter. Kuulutusi võetakse vastu lehe ilmuvasse numbrisse kuni neljapäeva õhtul kella 6-ni.

Tellimiste hinnad:

1 kuu 45 s., 2 kuud 85 s., 3 kuud 125 snt. 6 kuud 225 s., 12 kuud 400 s., — postiga saates. Välismaile 2-kordsed hinnad. Aadressi muutmise 25 senti.

№ 39.

Pühapäeval, 8. novembril 1931.

I aastakäik.

Kuulus filminäitleja — Lily Damita.

Rikas sügis.

*Kellel kulda, see on rikas,
kulda kalliks peetakse.
Aga rikkaim kõigist rikkalst
tõesti küll sügise,*

*Tal täis kulda metsad, nurmed,
millel silm ei näe äärt.
Tal täis hõbedat on nõmmed, —
kasteheinad, kulupead . . .*

*Tema aitadesse kuhjat
lugematud viljapead;
tema niidud heinakuhjad
ootamas on rege, jääd . . .*

*Tema aias punetavad
rohkest saagist viljapuud. —
Unistused küpseks saavad
kõik, mis kevad lhanud . . .*

*Siiski õnnelik küll pole
kullas hüljau sügise:
Õnn on lennand suve poole,
õnn on närtsind älfesse . . .*

Enno Linvoo.

Kuulus filminäitleja — Josephine Dunn

Milline naine on ilus? ..

Iga mees peab sellest ise aru saama.

On see naine ilus, kes ise enese leiab olevat ilusa? Ei. Siis poleks kogu maailmas ainustki inetut naist, kui ilusad on need naised, kes ise ennast ilusaks peavad. Naise otsusega oma ilu kohta ei saa kunagi arvestada, sest pole ainustki naist, kes ennast ilusaks ei pea.

On see naine ilus, keda ilusaks nimetavad tema sõbrannad? Vaevalt. Ei ole tõeliselt ainustki naist, kes oma sõbrannat ilusaks peab. Kui naine sõbrannat ilusaks nimetab pole see enam tema sõbranna, sest tõeliselt leiab naine oma sõbranna olevat alati inetu.

On see naine ilus, kelle ilusa leiab olevat tema mees? Ei. Kuigi naine on ilus, ei märka seda kunagi mees, kuna ta oma naise iluga on harjunud, samuti tema inetusega, mida tema ka tähele ei oska panna, sest vastasel korral poleks mees üldse abiellunud. Oma naise ilu märkab mees ikka alles siis, kui ta sellest lahkuma peab.

On see naine ilus, keda ilusa leiab olevat tema sõber? Kui too sõber on alles vallaline, võib seda otsust enam-vähem uskuda. On sõber aga abielus, tuleb olla ettevaatlik, kuna abielumees ikkagi leiab ilusad olevat teiste meeste naised.

On see naine ilus, kelle ilusaks nimetavad tema vaenlased? Ei. Sest vaenlased ütlevad ainult nõnda ega usu ise oma sõnu ja selleks, et vaenlase otust õieti mõista, tuleb toda tõlgitseda vastupidi.

On see naine ilus, kelle ilust palju räägitakse? Vaevalt. Naine, keda kõik ilusaks nimetavad, tarvitab kahtlemata oma ilu tõstmiseks kunstlikke abinõusid. Seal aga, kus neid vajatakse, ei saa olla loomulikku ilu.

On see naine ilus, kelle ilust keegi ei räägi? Ei. Sest vaiki-jaid leidub ainult seal, kus kedagi ei taheta oma sõnadega haavata.

On see naine ilus, kes on vaimurikkad? Ei. Vaimurikkad võivad olla ainult need naised, kes pole ilusad ja selle puudumisel teisiti püüavad omale tähelepanu tõmmata.

On see naine ilus, kes on rumal? Ei. Ka kõige suurem ilu küstub seal, kus on nürimeelsus ja rumalus.

On see naine ilus, keda ilusaks nimetab mees, kes teda armastab? Ei. Armastus, teadagi, teeb pimedaks ja armastaja otsus armastatu kohta pole kunagi õige ning asjalik.

On see naine ilus, keda inetuks nimetab mees, kes teda

vihkab? Kahtlemata. Sest naist vihkab mees ainult siis, kui see tema on ära tõuganud.

Milline naine on aga siis ilus? Või pole üldse ilusaid naisi? On, palju on, peaaegu iga naine on ilus. Naine on nii palju ilus, kui palju suudab ta olla tõeline naine. Üks on seda nõnda ja teine teistpidi.

Ent leida viisi, kuidas naine on ilus, — see on iga mehe ülesanne, millega aga hakkama saavad ainult need, kes on tõelised mehed.

Kõik tellige ja lugege "Abielulehte"! "Abieluleht" pakub palju huvitavat lugemismaterjali. . .

Prof. Adamsoni raidkuju — Muhu kalur.

Kuidas petetakse rikkaid älapapasid.

On teada, et Ameerika miljonääride tütreid ja pojad ei vali oma eluseltsilisteks alati omasuguseid rikkaid, vaid valivad nendeks sageli puruvaeseid poisse ja tüdrukuid, kuigi vanemad sellega leppida ei taha.

Bostoni miljonääri Deani tütar Ethel oli ka üks nendest, kihlates ennast salaja ühe vaese noormehega. Vana Dean oli nüüd muidugi väga vihane, ot-sides üles noormehe, kellele ta lubas maksta 300.000 dollarit ja kindla igakuise toetuse, kui see katkestab kihluse tema tütre-ga. Noormees kahtles ja mõtles kuu, kuid nõustus lõpuks siiski.

Kui mõni kuu kihluse tühistamisest oli möödunud, astus Ethel isa ette ja teatas, et ta

on kihlanud ennast jällegi ja mõtleb nüüd kindlasti abielluda. Kuuldes, et tütre valitud on 300.000 dollarit, polnud isalgi selle vastu enam midagi, vaid ta andis oma nõusoleku abiellumiseks.

Suur oli aga vana Deani üllatus, kui Ethel oma peigmehe-nema temale esitas sama noormeest, kellele alles mõni kuu tagasi kihluse katkestamise eest maksnud oli 300.000 dollarit, raha, mis oli nüüd endise vaese noormehe varanduseks!..

Ent vanal Deanil ei olnud siiski teha enam midagi muud, kui anda noorpaarile oma isalik õnnistus, leides, et need tema tõesti hästi oskasid sisse vedada.

Sügisöö lumm.

*Akna taga tuulehulve,
vihmakrabin, pimedus.
Hinges ärgand arglik palve,
haarand rinna jubedus. . .*

*Kaikub kuskilt kaebehääl, —
kannab tuul neid tuhistes. . .
Pimedus loob õudse maali,
hirmund silmis viirastus. . .*

*Läbi õhu surmaõudu
mõtettesse variseb:
mõte ründab kalmu kaudu, —
viimne lootus variseb. . .*

*Pimeduse kätte varjul
hällitsemas olendid:
hoigab, iniseb ja karjub, —
ei, — need tuulepuhangud. —*

Axel Merilaine.

Moodsate tantsude õpetus

I. SARÉNI

Tallinn, Niguliste tän. 10. Telefon 436-08
Uudis! Rumba, Boston-Hesitation ja täieline tantsukongressi kava.
Kahte soliidse gruppi 40 daamil vabad kohad
Lüte segagrupid algus: algajatele teisip.
10. nov. kl. 8—9 õht. ja edasijõudnutele neljap.
12. nov. kl. 9—10 õht.

Üksiktunnid kogu päev. Nais- ja meestantsuõp.

TEADAANNE.

Teatan, et olen noorema tantsuõpetaja h-ra
S. Päsöke'se teenistusest vallandanud selts-konna soovil, ühtlasi tühistan lepingu temaga.
28 okt 1931 a.

I. Saréni
art. maître de danse.

Kaise meel.

Katkend ühe prouakese päevikust.

Ah, Heino! —
 Esimest korda nägin teda muru-
 tonise mänguplatsil. Tema sirge
 paenduv keha ja pruun nägu, mis
 mõjukalt silma puutus valge ülikonna
 juures, jäi elavalt meelde.
 Siis üks viiv ei näinud teda enam,
 olin teda unustanud.
 Seal tuli lillepitu „Akvaariumis...
 Oli soe, lämmatav suvine õõ. Rõdu-
 del, aias ja teedel põlesid värvilised
 laternad. Muusik, tants, naer, nalja-
 tused ja ilrit igalpool. — Tuttavate
 ringis nägin teda... Teda tutvustati
 minuga, hiljem tantsisime. Ägedalt
 üsna kõvasti minust kinni hoides, kii-
 resti, otse lennates...
 Võrdlen mõnede teiste lõtvu laisku
 liigutusi ja tema omi...
 Kui ometi?..
 Pean ikka enam ja enam tema pea-
 le mõtlema. —
 Ootust, lootust...
 Oleme temaga nüüd tihti koos.
 Tema on ikka väga viisakas, tagasi-
 hoidlik, mõnikord isegi liig tagasi-
 hoidlik. Ta on ju ka veet nii joovast-
 tavalt noor.
 Täna viimaks juhtus see. —
 Ta saatis mind koju, ma palusin
 teda minuga klaas teed juaa... Siis
 istusime vastamisi, jutujamine kat-
 kendiline, pilla-palla. Meis mõlemis
 mingi aindus.
 Kahvatu, kollane valgus. Vaikus.
 Üsna kaugel uulitsa müra. —
 Suitsetame, tema pakub mulle teid,
 üsna mu näo lähedal... Tema kuum
 hingeõhk tundub mu rinnal.
 Heino... Sina!...
 Taltsutatult põletavad suudlu-
 sed. — — —
 Arno.

ÕDE.

Vold. Kellamow.

Allohvitser Nahk oli kogu kasar-
 mutäie sõdurite suurim vihavaenla-
 ne — oli mees, kelle eluülesandeks
 oli ainult praalida ja sõimata, ning
 alati kõige vängemaga, mis meelde
 tuli. Ühe sõnaga — oli kõigi kange-
 mate siinsinasel maamuna. leiduvate
 sõimusõnade ja rahvusvaheliste ku-
 radite sinasõber, nii et kirjanikke-
 dele tänuväärst stiilipetaja. Kui juba
 korra praalima kukkus, siis praalis
 kas või ülikooli haridusega allu-
 vai hariduse nii täis, et oli täis
 praalitud. Heast vahekorrast sõduri-

tega ei olnud kaugelki juttu, ja oma
 õiguse tagajamine viimaseil tähend-
 das nagu jumalast juhitud neli-viis
 töö-toimkonda, või paremal juhul paar-
 riks nädalaks kodust aresti.
 Viimaseil päevil oli Nahk veel eri-
 ti vihane — lubas kogu reameeste
 soo maapealt mahatappa või ülesse
 puua, sest mõelge ometi, millise hä-
 bematusega üks oma kompanii mehi
 hakkama sai — löi oma ülemusel, al-
 lohvitser Nahalt, viimase pruudi
 üle. Nüüd käis Nahk nagu kuutõ-
 bine pikne, õöd kui päevad ringi,

sülitades sula tuld, nii mis särtsus!
 Kuradi pihta — ei vedanud tal õr-
 masooga, ikka löid need neetud rea-
 meheda talt daamid üle.

Ainuke, kes oma truualandlikku-
 ses oli teeninud Naha lugupidamise,
 oli noorsõdur Joosep Pamp. Ainu-
 keske mehana ei kuulnud ta Nahalt
 noid võrtsitavad aunimesid, millistest
 teiste kõrvid huugasid. Pamp
 oskas härra kõrgeaususele meeldida
 — teinekord joodi isegi pott õlut
 kokku, ning rivitrit oli Pambul hoopis
 magusama maiguga.

Istub Pamp ühel päeval prügikas-
 til ja teeb suitsu. Akki allohvitser
 Nahk juures, nagu pikne selgest tae-
 vast — tahab öelda midagi õige vä-
 gevat, kuid viimasel silmapilgul saab
 aru, et Pamp on, küsib siiski:

„Pamp, eks?“
 „Just nii, härra allohviter!“
 „Millest te kogu aeg siin nii üksi
 mõlesite, Pamp?“
 „Mõtlesin, mida peaksid küll praegu
 mõtlema minu ema ja õde, härra
 allohviter!“

„Sul on ka õde, Pamp?“
 „Just nii, härra allohviter!“
 „Tõesti, vallaline või abielus?“
 „Vallaline, härra allohviter!“
 Nahk nihkub Pambule lähemale,
 toetub ka prügikasti servale, pakub
 viimasele suitsu ning jätkab:

„Tea, sa oled tubli poiss, Pamp,
 km... km... see — mis ma'nd taht-
 singi... ah soo, tead, võib-olla soo-
 vib ehk su õde meie rügemendi aas-
 tapäeva ballile tulla?“

„Ei tea öelda, härra allohviter,
 võib-olla kah!“

„Tea, km... km... — sa katsu
 olla tubli poiss, katsu mõjuda nii,
 et ta tuleks, ma sokutan sulle kolm
 päeva puhkust, mis?“

„Võib küll, härra allohviter!“

„Säh, siin on talle prii pääsetäht.
 Aga... kui ta tuleb, siis... km,
 km... esitle teda minule kah...“

„Isendastki mõista, härra alloh-
 vitser!“

„... Ja nüüd lähme teeme pott
 õlut kokku!“

Minnaksegi. Korraga meeletub al-
 lohvitserile veel midagi:

„Aga... ära sa pahanda — kui...
 kui vana su õde on...?“

„Kahe ja poole aastane, härra al-
 lohvitser!“

Ei või üheski tões täiesti kindlaks
 jääda, sest absoluutne tõde on
 olnud veel kaugel ka suurimagi gee-
 niuse mõistusest. Tõde, millises alas
 tahes, on ilmuldes küll nagu kotkas,
 ent Suures Rajulmas — ajas — ei
 suuda nad siiski kaua püsivalt len-
 nata.

Sügis melankoolisel supelrannal.

Hooti piserdub külma vihma, õõtsub karge sügistuul —
 külmalts, löikavalt..

Rannasalongis haigutab tühjus, mida tuule kõle hulung
 ning halli roostevihma monotoonne sahin veelgi melankoolse-
 maks muudab.

Rannasalong!

Ammu see oli, mil siin mürtsutas jazz moodsaid tantsu-
 palu, mil siin kees ja kihas rõõmus elu — mil siin tantsiti ja
 flirditi?.. Mil siin keerutleti rõõmus-vallatult kiirgavate tuled
 valgel temperamentset foxi või liueldi boston-valsil õrn-unist-
 levate helide saatel üle tantsupõranda?..

Oli siis siin kevadet ja armastust! —

Ehk mil vaibus jazzi-mäng, ning kadusid kiirgavad tuled
 salongis, võidi olla eemal järvel — paadiga.

Seal võidi unistella — tulevikust, säravast, võidi tuletada
 meelde mineviku helgeid hetki, ning tunda ülimalt rõõmu ajast
 käesolevast...

Oli siis nii palju helget armastust — vaikselt järve-
 pinnal oli nii hea unistella...

Järvel, kust särasid tuhandet tähed vastu taevatelgis ole-
 vaile. Järv oli siis uus, suur, sädelev ilm, kus ühildusid kahe
 inimese südamed — õnne meloodiaiks!

Järv!

Nüüd on laotanud su üle sünye pilvistaevas, su tumbledad
 lained veerlevad vahtu kõrgele pitsides rannale. —

Su pind on rahu, nagu tunneks määratud igatsust nende
 inimeste järele, kellelt sa kord kuulsid hümne armastusele ja
 kevadele...

Paadid, lukustatud seisukohtadele, tantsisklevad rahutult
 veepinnal, nagu tahaks endid lahti kiskuda, ning tagasi rutata
 järvele, et veel kord unistella õnnest — kaduvalt...

Sahistab külma vihma, rebib tuulehoog puielt lehti, pillu-
 tab neil hoolimatult laiali, kuni nad viimaks kaovad, üks siia,
 teine sinna, sulades ühte musta maapinnaga...

Ent seal, veidi eemal, kesk külma roostevihma, kõnnib
 väike sasipäine, läbimärg, külmast värisev Amor, korjates
 maast suve jooksul siia-sinna kaotatud südameid, et neisse
 puhuda uut elujõudu — järgmiseks kevadeks...

VOLD. KELLAMOV.

Kannatuste läbi puhastub inimhing, Õnn on kergemeelne plika, kes
 ent muutub ühtlasi maisele võõraks. omi suudlusi kingib küll paljudele,
 kuid üheleegi jäädavalt truu ei ole.

Armastus on mõistuse vaenlane, Minevik on unenägu, ja et olevik
 sest ürginstinktid on kultuuriga vae- ja tulevikki kord saavad minevikuks
 nujalal. Ja armastus on üks võimsa- — on kogu elu vaid unenägu.

— Mina arvan ikkagi, et siin on nimedega eksitus... — algasin
 mina uuesti, püüdes teda trööstida.

— Ei või olla! — kostis ta katkendliselt. — Tahtsin ainult öelda:
 vabandage, et täna nii ootamatult teie tuppa tormasin ja nüüd jälle
 teie järele saatsin!.. Kuidas võiks siis nimedega eksitus olla?

— Niisugune teade Aleks Indias tules kauem viibinud.

— Arvate seda? — kostis ta. — Võib-olla!

Kuid arvatavasti oli ta lootuse kaotanud. Ta lamas mitu päeva
 voodis, aga kui jälle tõusis, siis ei suutnud kaua paraneda. Tal oli
 tekkinud nüüd harjumus — haarata mõlemate kätega ümber talje, ja
 ta oli kogu selle aja jooksul tublisti kõhnenenud, nõnda, et pikad
 sõrmed puutusid üksteisega vastamisi kokku. Jah, ta oli taljest üsna
 peenikeseks muutunud, nagu liivakell, kuid oli nähtavasti siiski head
 tõugu — ja sellepärast hakkas jälle paranema. Kui loffodeenlased
 hakkasid jälle kalapäigilt tagasi tulema, ei olnud temas enam midagi
 erilist märgata, peale selle, et oli veel rohkem isemeelseks muutunud,
 kui kunagi varem. Näis, nagu oleks tahtnud sellega saata väljakutse
 taevale ja maale — Glani surma pärast. Kuidas ta küll ennast sellega
 hävitas!

Kalalaevad saabusid ja algas jälle kibe töö. Jälle löi kihama elu,
 jälle kostid naer ja laulud sadama poolt. Viimase postilaevaga saa-
 bus ka lõunapoolt inglase sir Guy Travelian. Ta oli purujoobnud.
 Kuid siiski püüdis ta harjumuse järele kala kuivatistesse tungida, et
 seal oma silmadega kuivatuseprotseduuri jälgida. Paruniproua tuli
 ka sinna ja viis ta ühes enesega Sirilundi. See oli lihtsalt uskumatu,
 millega see naine kõik hakkama sai. Tal oli küll kõhn käsi, kuid
 sellejuures tugev käsi. Nüüd aga kurvastas ta siiski väga Glani
 surma pärast. Mis aga inglasesse puutub, siis oli paruniproual tema
 vastu, nagu ta ise avaldas, veel väike tagavara õrnusi järele jäänud.
 Ta ise tähendas mulle sellest: — „Mul on ikkagi veel natuke õrnust
 tagavaraks jäänud. Nüüd võin seda kasutada!“

Sir Travlianiga oli aga seekord imelik muudatus sündinud: sel
 aastal ei sõitnud ta oma poega külastama Torpelvikenis: saatsi
 ainult tema emale raha. Ise aga elas kogu aja Sirilundis. Sir Tra-
 velian oli nähtavasti hästi kasvatatud ja haritud inimene. Ta naera-
 ratas harva, kuid sealjuures oli tal väga armas ja südamlik näoilme.
 Paruniproua oli talle üsna vajalik. Tema seltsis naeratas Sir palju
 sagedamini. Nad võtsid ühiselt pikki jalutuskäike ette, aga sellest,
 et ta veel oleks end täis joonud, ei võinud enam juttugi olla.

Nüüd oodati jälle sama postilaeva tagasi — põhja poolt Vodsöst
 — ja sir Travelian kavatses sellega oma kodumaale, Inglismaale,
 tagasi sõita. Kuid selle järele, kuidas lähenes ärasõidu tähtaeg, hak-
 kas paruniproua ka end reisi vastu valmistama. Ja peaaegu iga päev
 saadeti sadamasse mõni reisikohver asjadega. Ei olnud enam mingi-
 sugust kahtlust, et paruniproua ei sõidaks kaasa. Oma tütred kavat-
 ses ta Maki teenija hoolde usaldada.

— Kirjutage jälle Munken Vendt välja! — ütles ta kord mulle.

— Varsti sõidan ise ka siit ära, Munken Vendti juurde, — kost-
 sin mina.

— Noh, kas teie siis ka meilt mõllete ära minna? — küsis ta
 imestunult. — Ja see oli kõik.

Nähtavasti ei tahtnud ta sellega kuidagi leppida, et Roosa nii kan-
 gesti oma mehe poole hoiab. Ta püüdis isegi arusaadavamalt ja liht-
 samalt temaga kõneleda. Kuid Hartvigsen näis kõikumatu kindel ene-
 ses olevat. Roosa kohta armastas paruniproua tähendada: „Ta on
 nagu hauduja kana munadel ühes oma mehe ja pojaga!“

Ei, nei! aegul ei armastanud see tähtis daam nii väga viisakust.
 Ta pidas end üleval nagu see mõnele paruniprouale väga kohane.

Ja milline vahe on tema ja tema isa vahel? Kunagi ei juhtunud,
 et see inimene oleks enese vastu truudust murdunud või kindluse kaot-
 anud! Näiteks, kord tuli vanaeit Malene, Nikolai Arentseni ema,
 väga tähtsa asja pärast Maki juurde: ta tõi õige suure summa pabe-
 riraha, mis ta pojalt saanud, hoides seda rätikuräbalas kahes käes.
 Makk, näete, peab tema raha hoidma! Makk ei pilgutanud silmagi,
 vaid ütles. — „See on ju üsna õige, et sul parem raha minu käes
 hoida. Siis võid soovikorral sarnast kaup võtta, mis iganes tahad!“
 Ja ta kirjutas raahasumma raamatusse. „Ma ei saanud selle raha
 pärast enam magadagi!“ — seletas naine edasi. — „Noh, nüüd võid
 julgelt puhata!“ — kostis Makk naljatades. Kui Hartvigsen sellest
 kuulnud, löi käed kokku ja hüüdis: — „Jah, võib-olla, et kolmas kord
 joob see tema raha ometi ära!“

Kord palus paruniproua mind enesega Frederik Mensa korter-
 risse kaasa minna. — „Ta lamab seal sarnases müstuses“, — sele-
 tas ta: — tahan teda vähe koristada.“ Ma ei taibanud kohe, mis-
 pärast ta just mind palus enesega kaasa minna. Arvasin, et ta on
 jälle jumalakartlikuks muutunud ja tahab heateegu teha. Nõnda siis läk-
 singi temaga kaasa.

Hoolealune vanarauk oli täiesti üksinda oma kambrikeses. Pet-
 riine tõi oma lapse välja värske õhu kätte. Toas oli võimatult halb
 õhk. Seinad ja lagi olid kolelasti märitud. Paruniproua ajas akna
 pärani, nii et meil oli kohe vabam hingata. Siis tegi ta paberist tor-
 biku ja ütles mulle: — „Ma ei oleks mitte kommersandi tütar, kui
 ei oskaks torbikut teha!“ Võõrast häält kuuldes hakkas vanamees
 puristama: — „Tpruu, tpruu!“ nagu oleksime meie hobused olnud.
 Siis vaatas paruniproua tema üle ja pildus söödikuid torbikusse.

Mina aga mõtlesin endamisi: „See haruldane daam koosneb hea-
 duse ja kurjuse segust! Praegu toimib ta sarnase töö kallal, mida
 isegi tema sugulased kunagi ei tee. Ja mina aitasin tal ka neid putu-
 kaid korjata. Paruniproua sügas kergesti vanameest, nagu oleks
 tahtnud sellega aidata.“

— Hoidke vähe mul seda torbikut! — ütles paruniproua.

Nüüd võttis ta kammil ja hakkas raugal juukseid kammima. Ah,

Kirjavahetus ja poleemika lugejate vahel.

Küsimusi ja kostmisi.

Kas võib tungida inimsaatus pimedikku?

Jälgides ajalehede kuulutuskülgi, võime sealt rohkearvuliselt leida igasuguse hromantide, hirosoofide, astroloogide ja teiste selliste ennustajate ja „selgelnägijate“ aadresse.

Ja kui ridade kirjutaja pealinna hromantide ooteruume külastas, et saada pilti nende klientidest, siis võis ta 30% kohe üllatusega märkida, et sinna oli kogunenud päris soolide publikut, suures enamuses muudugi naised.

Tekib küsimus: Kas on siis võimalik tungida inimsaatus pimedikku?

Ja kas siiski hromantiale vaadata kui avalikule pettusele, kui ebateadusele, või on ses siiski ka terake põhjendatut? —

Ehk avaldaksid l. p. „Abielulehe“ lugejad selle üle oma arvamusi ja märgiksid ühtlasi isiklikke veeneid sellelt alalt, kui neid olemas.

Müstik.

Mõelge, vastake?

Sooviksin heameelega teada lehe lugejate arvamusel küsimusele, milline mõte on inimese elul siin maailmas, mis peaks olema me sihiks ja püüdeks ja kuidas mõtlete pärast surmalisest elust?

Loodan, et kõik, kel vähegi võimalik, avaldaksid enda seisukohad. Omab ju elumõtte küsimus kõigjal laialise huvi.

„Mmh!“

Vastus „Milvy'le“.

(„Abieluleht“ Nr. 36.)

Mu laps, oled haige. Näib, et krooniline vaesus on põhjalikult tuimendanud Sinu tundeelu. Ja, omada mähkmeiks vaid kaltsud, lutsutada ema nahkset, kurnatud rinda, — eks need imiku-eda udused tunnetised ole kandunud kõige teravamal kujul ala-teadvusse ning kõnelevad nüüd saagihalet konkutsutõmbunud sörmis kurba tött mugavusmaania telgitaguseist.

Sinu elu-motto: „Liigagi palju on neid, kes ei armasta oma abikaasat, vaid mõnda teist, kuid jätkavad siiski kooselu esimesega“, osutab hingelisele kidurusele. Sama hästi võiksid Sa lapsuke minna vanlaist meile elutõde tooma. Ehk sama hästi võiksid Sa ju ka püüda meid veenda, et palju on neid naisi, kes ma-

jandusil kaalutlusil äritsevad prostitutsiooniga, — öieti ongi Sinu abielu „ideaal“ kaunis lähedases sugulus tolle „ärilise vormiga“ — ja sealt siis tõmmata oma mugavusmaania õigustamiseks samasuguseid paralleeljooni. Neil mõlemil on ju ühtlane sihtkoht — mehe rahakott, ainult selle vahel, et Sinu abielulised kombinatsioonid lõhnavad rohkem kuriteo järele.

Hingeliselt, normaalselt arenenud inimene ei ole niivõrd haaratud rahaköllinast kui Sina. Ta näeb abielu pühadust, mis nõuab ilmingimata ohverdumist. Hetkeski ei läbistu tema mõtteilma parasiitlikud mõlgutused. Ta teab ning tunneb, et kõik ilu ja suurus, mis inimlapse rinnus tuksub, on väljunud vaid kahest üksteisesse kiindunud, armastavat inimolendist. See on kõigutamatult aksioom eluarengus, ja olgu kuldahelad kui võrgutavad tahes — ta ei kõverdu kunagi.

„Haaro“.

Vastus „Milvy'le“.

(„Abieluleht“ Nr. 36.)

Vastasin minagi Teile omal ajal, et hea on kui mehel suurem sissetulek. Samuti eitasin ka puudust. Teie aga esitasite liig suure nõudmised mehe palga suhtes (saaksite ju 200-kroonilisest kuupalgast „hädavaevalt“ elatud). Kui Teie „armastus“ küünib vaid rahakotini — olgu pealegi. Peaasi — kui igatks omaga rahul ja õnnelik on. Ripub ju sellest ära, kuis kellelgi arusaamine armastusest ja õnnest. Kui Teie armastate vaid oma mehe rahakotti, ega siis sellepärast sellist „armastust“ kõigile nii soovijalt maksa soovitada, nagu Teie paljudele viimaseis „Abielulehe“ Nr.-eis olete teinud. Mis ühele hea, see paljudele halb. Fakt aga jääb faktiks, et suur osa tänapäeva naisi hindavad meest tema rahakoti järgi, ja nende „armastus“ on leib vaid mammonast ja ehetest. Kui need esemed puuduvad — pole mees nende silmis enam mees, või kui mehel näpud juba enda rahakoti põhja ulatuvad, siis on ka naise „armastussalves“ näpud põhjas.

Frederic Rex.

Vastus „Havai roosile“.

(„Abieluleht“ Nr. 36.)

Miks kustub abielu armastus? Sellele küsimusele leiata vastuse minu vastuses „Raudrütile“. Lisan

vaid juurde, et pahatihti vahetatakse armastus kirega. Sel juhul ei saagi kustuda, sest et seda pole olnudki. Sageli, kui kire võimust võtnud, öeldakse: „armastan“ — ja — abiellutakse. Kui mesinädalate jooksul kõik nauditud — on ka „armastus“ kustunud. Hea, kui see mõlemal poolel nii on — vastasel korral muutub abielu põrguks ja lõpeb lahutuslaue ees. Kui aga ennastalgav, tõsine armastus mõlemal pool — see ei kustu iial. Iseasi on see, kas tänapäev üldse sellist armastust leidub.

Frederic Rex.

Vastus „Milvy'le“.

(„Abieluleht“ nr. 36.)

Ei saa siiski pooldada Teie seisukohta olgugi, et olete palju leplikumaks muutunud ja ka armastusele abielu oma teatud tähenduse jäta. Kordan veel, mis ütlesin eelmises vastuses: Teie ei ela tõeliselt, ei saa täielikult elust osa. Teil puuduvad tunded, olete vaid tuim mõistuseinimene, kes oma elupäevad maa-peal mööda saadab, ilma, et öieti oleks elu tundnud, öieti elanudki.

Ütlete, et raha annab kõik. Kas annab ta Teile ka õnne? Kartusest vilestuste eest Teile surmate endas tunded, et leida õnne, kuid seda Teie ei tea, et ühes sellega surmate ka enese võime üldse õnne tunda. Mis on siis õnn muud, kui meie oma tunne. Teie muutute tundetuks masinaks, elate, liigute, sest et seda millegi pärast peate; Teie ainus siht on raha, raha ja raha, kuid seda omades ei tunne sellest lõpuks ometi rõõmu. Võite istuda kas või kullahunniku otsas, kuid õnn jääb Teile ometi kättesaamatuks. Sellest vastu teine inimene, kellel tunded elavad, võib olla õnnelik, ilma et tal midagi oleks. Abielu, kus valitseb armastus, kus suurima tähtsuse omab inimese — armastatu isik, kus sügupoole hinged teineteise järele jänunevad, teineteisega ühte sulavad — seal valitseb ka õnn. Ja uskuge, need inimesed ei vahetaks Teiega kunagi, Teie — hingetu olevusega, kes Te olete küll rikas, kuid ometi nii vaene.

Teie otsite abielust ainult raha, lootes sellele rajada oma õnne, kuid seda Teie ei tea, et jäädes ilma armastusest, jääte ka ilma suurimast õnnest, mida elu üldse inimestele pakub. Õnne võib tunda ainult see inimene, kelle olemine tervik, kes ei surma enese osa endast. Ja olgugi, et elu sarnasele inimesele ka muret toob, ka okkaid ta eluteele raputab, tema tee on siiski õigem, sest ta elab tõeliselt, elab hingega,

Sa tuled talvel.

Sa tuled talvel. Nüüd ju rõõmu tunneb mu süda nähes valget, värsket lund. Veel teine, kolmas — ligemale tuleb mul iga lumega see ootetund.

Sa tuled talvel, — puud siis härmatises, kui mõrsja valges siidirüüts on maa, ja särab tee su jalge all briljantes, sind võtab loodus vastu printsina.

Sul laulavad mu õnnest tummad huuled, mu käed ootavad, — sind kallistada. Teid tervitan, tuisk, lumi, marutuuled! Sa tuled talvel: valge juba rada.

Chypre.

mis tunneb täiuslikult nii rõõmu kui ka kurbust. Teie aga? Teie elate — ja ei ela.

„Mees.“

Vastus „Havai roosile“.

(„Abieluleht“ nr. 36.)

Usun, et abielu ei kustu iialgi armastus, kui abiellutakse armastuse pärast. Mis kustuda võib, see on vast kire. Ja kindlasti on abielu rohkem hauaks kirele, kui armastusele. Ja nood tulised tunded, millest räägite, ei või ju kesta eluaja.

Inimesed juba abielu olles rahunevad, kainevad, on üksteisele enam lähemal. Hakkavad elu peale tõsisemalt vaatama ja endiste tuliste tunnete — ohjeldamatute kiregede asemele, asub siis tõsine armastus, õilis ja hingeline.

Kõik need abielu kurbmängud, millest kirjutavad ajalehed, on tingitud muidugi mitmesugustest põhjustest, tihti ka sellest, et abielludes paljud inimesed arvavad, et neid kogu elu aeg nii hellitatakse ja käitel kantakse ning õrnustesse uputatakse, nagu varemgi. Pärast, kui mõistagi enam nii pole, arvatakse, et on juba kustunud ka armastus. Hakatakse tundma siis õrnusi väljapoole. Ja mõne aja pärast on siis katastroof paratamatu.

Teile, „Havai roosile“, kui alles vabale neiu, soovitaksin abielluda nult armastuse pärast. Ja küll näete, et see ei kustu iialgi.

„Põlise metsa tütar“.

Vastus „Daisy'le“.

(„Abieluleht“ nr. 38.)

Niipalju kui mina küll elust õppinud olen, on õige, et geniaalsed

naised küll meestele ei meeldi. Ja egas õilsahingeline pruugi olla norutaja, võib ju ikkagi olla rõõmus ja vallatu, sest rõõmus meel köidab, kuna igavene geniaalsus on aga kui sfinks, millest pole sooja ega meehead, küll aga igavust.

„Mees on loodud sõjameheks, naine tema lohutajaks.“ Kui minu küll õnnestuks kunagi abielluda, siis tahaksin olla mehele, peale korraliku perenaise, veel ta südamerõõm ja väike lohutaja. Laulaksin ja tant-siksin, lööksin tralli, et kõik mured ununeksid mu armsama hingest mu suudlustesse.

Õõ-Vilge.

Vastus „Muredemaa rändurile“.

(„Abieluleht“ Nr. 36.)

Õigust armastuse järele on igal inimesel — ka Teil, olgugi, et olete invaliid.

Usun kindlasti, et leidub tänapäev selliseid ilusa-, hella-hingelisi naisi, kes suudavad tuua Teie hinge elumõiste ja julgevad kartmatult jagada oma saatust Teiega pealegi kui olete äraelamiseks vajalikult kindlustatud. Ärge jääge erakuks ega kaotage usku armastusse! Kui enda ümbruses puudub Teist huvitatud naishing, siis vaadake kaugemalt ringi ehk kuulutage eluselt silise leidmiseks ajalehis.

Loodan kindlasti, et sellisena toimides leiate varsti endale naishinge, kes Teie invaliidi kurba saatust suudab osaltki päikesepaisteliseks muuta.

Selleks Teile palju õnne!

Heiner, Koongast.

see oli tõesti kole vastik toiming, mida vaja suurima ettevaatusega teha. Kõige pahem aga oli see, et vanamees ei läbenud sugugi paigal püsida. Vana Mensa oli täiesti oma saatuse hoolde jäetud: kellelgi polnud aega teda kammida. Ja nii oli siis Jssand Jumal ise tema peale halastanud ja talle selle õnneliku hetke saatnud. Varsti tundis ta kergendust ja hakkas bobisema: — „Tu-tu!“ Paruniproua aga korjas kõige suurema hoolega putukaid torbikusse. Oo, keegi ei oleks sõandanud seda nõnda teha, nagu tema tegi!

— Noh, kas ei jätku juba sellest? — küsis ta viimaks, torbikusse pilku heites. — Võib-olla ehk jätkub!

— Kas jätkub? — küsisin minagi.

— Sec tähendab, mina tahtsin öelda...

Ja äkki hakkab ta jälle Frederik Mensat kiirelt ja energiliselt kammima. Mina aga korjan padjalt, mis võin ning pillun torbikusse. Vanamees aga avaldab selle juures rahulolemist ja vehib kätega, nagu joobnu, pobisedes vahetult: — „Tu-tu-tu-tu!“ Ning naeratab. Kuid ühe tugeva kammitõmbe järele kisub tema õnnelik nagu krimpsu ja ta kisendab äkki valju häälega: „Kurrat!..“

— Arvatavasti on tal valus! — tähendasin mina.

— Muidugi mõista! — kostis paruniproua oma tööd jätkates.

Siis sülitas Frederik Mensa suure pläraka seinale ja laskis terve rea tooreid sõimusõnu kuuldavale. See oli väga raske kuulda. Ma ei suutnud enam välja kannatada ja tähendasin uuesti: — „Arvatavasti on tal valus!“

Viimaks võttis paruniproua minult torbiku, keeras ettevaatlikult kokku ja pani akna kinni. Välja tulles käisime veel Jensi-papa juures ka karjanaise toas. Sellele viimasele andis paruniproua kindla käsu Frederik Mensa toa ära puhastada. Siis kohtasime Petriinet. Sellele ütles ta:

— Sa pead edaspidi Frederik Mensa eest hoolitsema, kui tahad edaspidi sinna kambrisse elama jääda!

— Olen isegi palju vaeva tema pärast näinud ja kaua kannatanud! — kostis Petriine ja puhkes nutma. — Mul ei jätku selleks jõudu, et teda puhtuses hoida. Ta haarab igast asjast kinni ja määrab end alati toiduga. Kui juba Jssand Jumal ta rutemini siit maailmast ära koristaks! Eile panime talle puhta särki, aga täna on juba vastik teda vaadata!

— Võta poest lõuendit ja õmble talle rohkem särke! — käskis paruniproua. — Sa pead teda igapäev pesema ja kammima ning puhta pesu selga panema, nagu kord ja kohus. Pea seda hoolega meeles! — lõpetas ta oma käsuandmise peanoogutamisega.

Paruniproua oli sama lühike kõnelemine, nagu tema isagagi. Pärast seda sündmust oli mul suur kahtlus paruniproua torbiku vastu, mis putukatega täidetud. Kuid mina hindasin tema usaldust minu vastu ja ei julenud kellelegi sellest sõnakest pajatada. Vaikisin nagu surnuhaud.

Paar päeva hiljem seisime paruniprouaga õues, kui äkki nägime Hartvigsenit tulevat.

— Kas teil kõik asjad korras on? — küsib ta äkki. — Meil ei ole enam mingit elu majas.

— Kuidas nii?!

— Mingisugune putukate pealetungimine on alanud! — seletab Hartvigsen. — Arvatavasti oleme neid aurikult kaasa toonud. Nüüd tegin otsuseks: mina teda enam mingisugusel tingimusel ei osta. Pagan võtku ja söögu teda!

— Aga meie pole midagi, mitte ainultki putukat laevalt kaasa toonud, — vastas paruniproua.

— On see ikka võimalik? — küsis Hartvigsen. — Mina saan ikka veel kuidagi läbi, aga minu abikaas see nutab ja nutab, peseb ja peseb, kuid midagi ei aita.

Paruniproua haaras Hartvigsenil käelt kinni ja talutas teda mööda õuet. Ma lihtsalt ei teadnud, mis mõelda, kuid kuulsin väga selgesti kuidas paruniproua ütles: — „Noh, on aga siis Roosa küll hea perenaine, kui ei oska elumaja putukatest puhastada!“ Ja nad veetsid üksteise seltsis terve tunni. Kuid lõppes ikka sellega, nagu alati: Hartvigsen kummardas ja läks koju.

Õnnetu, eksinud paruniproua, Edvarda!

XXIX.

Kevad läheneb. Lumi sulas põldudel ja kalaplatsidel, aga varesed ja rongad kandsid juba raagusid pesade punumiseks. Tähendab, ka mul pole enam kaua aega Sirilundis viibimiseks.

Kord tormas paruniproua suure rutuga minu tuppa ja laskus toolile. Ta silmad pöörlesid metsikult peas, nagu oli nutetud.

— Mis on juhtunud? — küsisin mina.

— Ta on surnud! — kostis paruniproua. — Ma teadsin juba seda. Midagi pole juhtunud...

— Kes on surnud?...

— Glan. Indias. Ajalehed kirjutavad. Perekond teadustab. Siin on öeldud — Indias.

Ta kõneles kogeledes ja vastates närts huuli. Tundsin tema vastu kaastundmist ja sellepärast ütlesin:

— Milline kurb teade! Kas ei ole siin vast eksitusega tegemist? Võib-olla olete mõne teisega ära vahetanud?

— Ei! — kostis ta julgelt.

Ja ta närts jälle huuli. Hetk hiljem tõusis ta toolilt ja väljus minu toast. Ta ei leidnud rahu. Käis isegi oma isa kontoris. Pärast lõunat heitis ta voodisse ja viibinud seal umbes tunni, saatis mulle sõna.

— Midagi pole juhtunud, — seletas ta, kui tuppa astusin. — Ma teadsin, et ta on surnud. Siin on ainult, et on Indias surnud. Kuid see pole ju ükskõik?

Raadio.

Tähtsamaid teateid Tallinna jaama saatekavast.

Pühapäeval, 8. novembril: 9.25. Jumalateenistus Jaani kirikust. Jutustab õp. Sterfeldt. 12.15. Põllumajanduslik kõne. 12.45. Põllumajanduslikke teateid. 13.00. Lõnane kontsert. Juh. md. Ark. Krull. 16.30. Ajaviitemuusikat heliplaatidelt. 17.30. „Vahitorni“ seltsi kõned. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Autorite tund. Albert Kivikas, katkend uuest romaanist „Vekslivõltsija“. 19.30. Tallinna Meestelaulu seltsi ettekandeid heliplaatidelt. 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Kontsert. Juh. md. Ark. Krull. Orkestri ettekandes mõõdunud nädala kaunimaid palu. 20.45. „Äiamamma kunstnikud“. K. Savi komponeeritud operett 1 vaatuses. 21.30. Kontserdi järg. Orkestri ettekandes mõõdunud nädala kaunimaid palu. 22.00. Moodsat tantsumuusikat „Estoonia“ Valgest saalist.

Esmaspäeval, 9. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Ülekanne Tartust. 19.30. Ühistegelise Liidu sekretär Jaanossõn: Reisiveste Schweitsist 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Vaimulik kontsert Jaani kirikust. Kavas: instrumentaal- ja vokaallettekandeid. — Seletusi annab prof. Topman. 21.20. A. Dvorak, Tsellokontsert, op. 104. (heliplaadidelt).

Teisipäeval, 10. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Ülekanne Tartust. 19.30. Ühistegelise Liidu sekretär Jaanossõn: Reisiveste Schweitsist 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Vaimulik kontsert Jaani kirikust. Kavas: instrumentaal- ja vokaallettekandeid. — Seletusi annab prof. Topman. 21.20. A. Dvorak, Tsellokontsert, op. 104. (heliplaadidelt).

Tartust. 20.20. Kontsert. Juh. M. Prokofjeff. 21.00. Esperantokeelne nädala-kroonika. 21.10. Kontserdi järg.

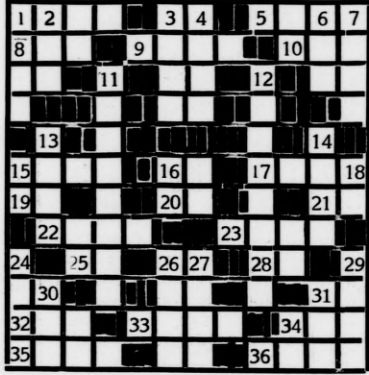
Kolmapäeval, 11. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Lastetund. 19.30. Muusikateooria tund. (Ark. Krull.) 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Dr. Hj. Mäe: Tänapäeva Austria. 20.35. Muusikaline matk ümber maailma. 6. Austria. Solistid M. Laid ja K. Savi. 22.00. Tantsumuusikat heliplaadidelt.

Neljapäeval, 12. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Ülekanne Tartust. 19.30. Muusikalisi ettekandeid heliplaadidelt. 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Kas kontsert või vaiehusõhtu ülekanne.

Reedel, 13. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Ülekanne Tartust. 19.30. Pool tundi soliste. 20.00. Ülekanne Tartust. 20.35. Kontsert. Juh. md. Ark. Krull.

Laupäeval, 14. novembril: 15.30. Päevauudiseid. 15.45. Ajanäitaja-õendus. kuni 16.30. heliplaate. 18.30. Teateid ja heliplaate. 18.50. Päevauudiseid. 19.00. Lastetund. 19.30. „Päevalehe“ toimetaja E. Jalak: Kauge-Ida Balkan. 20.00. Ülekanne Tartust. 20.05. Kontsert. Juh. md. Ark. Krull. 21.15. Vana tantsumuusikat. 22.00. Moodsat tantsumuusikat Dancing-palace'ist „Cloria“.

Hindmõistatus nr. 26.

Vasakult paremale: 1. Venenatapja; 3. Sina; 5. Metall; 8. Naise nimi; 9. Tükk, osa; 10. Kantakse kaenal; 15. Vanaaegne naise nimi; 16. Noot; 17. Rahutu, temperamentne; 19. Kaks esimest häälikut Ameerika Ühendriikide lühendatud nimest; 20. Hüüe valu puhul; 21. Mina; 22. Ületamine; 23. Hobune rakendatakse vankri või ree...; 25. Peaks olema igale inimesele kõige tähtsam; 28. Hüüe. mis väljendab imestust; 32. Sidesõna; 33. On sepi-kojas; 34. Tera; 35. Lind, keda ei sallita; 36. Koht, kus õpime.

Nii nimetavad väikesed lapsed neid, kes alles ema süles; 23. Hobune rakendatakse vankri või ree...; 25. Peaks olema igale inimesele kõige tähtsam; 28. Hüüe. mis väljendab imestust; 32. Sidesõna; 33. On sepi-kojas; 34. Tera; 35. Lind, keda ei sallita; 36. Koht, kus õpime.

Ülaalt alla: 1. Söödis olev põld; 2. Tee lahti; 3. Viib üle jõe; 4. Vähem kui linn, suurem kui küla; 6. Vesine maa; 7. Mäng; 11. Laul; 12. Suur härra; 13. On laeval; 14. Tasane pind; 15. Minu; 16. Sama, mis 3. vasakult paremale; 18. Ei puudu kirjaümbrikul; 24. Kaitseb varaste eest; 26. õhtul, kui pimeneb, süttame...; 27. Maa mere keskel; 29. Asi, milleta ei saa kaaluda; 30. Savi; 31. Piirituseühing, mille ümber lüüakse viimasel ajal lärmi.

Oieti lahendajatele loositakse 12. nov. üks huvitava sisuline romaani ja kaks maksuta kuulutamise võimalust „Abielulehes“. Oieti lahendajate ja auhinnaajaate nimed avaldatakse „Abielulehes“ nr. 40.

kale daamile „majasõbraks“. Sama juhtub ka meil Eestis, kuigi harvem. Ja kui Teie ühe sellise mehega olete kokku sattunud, ega see põhjusta arvamuse avaldamiseks, nagu oleksid kõik mehed ühesugused. Leidub ka paremaid.

Frederic Rex.

Vastus „Daisy'le“.

(„Abieluleht“ Nr. 38.)

Oiglus, õrnus ja muud õilsad omadused naises ei kõida meest, kel hing täis tühjust. Loomulikult, sellistel puudub ka huvi Teiega abielumiseks. Otsige meest omasuguste seast — küll ka neid leidub.

Frederic Rex.

Vastus „Sõstrasilmale pealin-nast“.

(„Abieluleht“ Nr. 38.)

Teil puudub armastus. Kuigi armastus õeldakse olevat inimestele õnnetuseks, sageli ta siiski õnneks. Armastus loob inimese uueks, loob väärtusi, annab elule teise suuna. Küllap tuleb Teilegi aeg, mis Teile vaid kasuks.

Frederic Rex.

Kirjavahetus ja poleemika lugejate vahel.

Vastus „Sõstrasilmale pealin-nast“.

(„Abieluleht“ Nr. 38.)

Teie praegune, alati hea tuju on enesevalitsemise tagajärjeks. Röömsa meeleolu vaheldumine kurbusega on tingitud liigest tundeikkusest, see omakord üldisest tervislikust olukor-rast.

Värske õhk, hea söögiisu, kosutav uni ja väike, kuid meelepärane selts-kond oleksid kindlad abinõud Teie elurõõmu äratamiseks.

Pragust tühjust hingest võtke vaid Teie tähelepanu juhtijana alale, mil-les Teid ootavad paremal juhul õn-nelikkus, õrnused ja hellused, mil-lised seni puudunud saatuse sunnil.

Ainult tispake mõistust sobiva sõb- ra leidmisel.

Teie mure esinemisel teraval ku- jul pöörduge vastava arsti poole.

„Suvi“.

Vastus „Kodukoldele“.

(„Abieluleht“ Nr. 38.)

Välismaal on moes, et pahatihti ka mehed endid müüvad mõnele rik-

Seismajäänud kirjad.

„Teie ei kahetse“ — 10, „Õnne- seen“ — 2, „Väsinud elust“ — 3, „Hilda“ — 4, „Mitzi 13“, „Nitz 31“ — 5, „Ootan huviga“ — 1, „Tervis“ — 1, „Naeratav sõber“ — 1, „Vaene preili“ — 1, Koltunud lehed — 1, „Paul“ — 1, „Kurb Henry“ — 1, „Energiline naine“ — 1, „Kodukolle“ — 1, „Rebekka“ — 1, Hingeline sõ- ber“ — 1 kiri

Vastutav toimetaja ja väljaandja
R. Jürisson.

Otsitakse äriosanikku
2500—3000 kr. ettevõtte laiendamiseks. Kaasatöötamine võimalik. Pakkumised saata slt. kuni 20. skp. „Tõsine äriosanik“ all.

NEIUD ja PEIUD!!!

Valmistatakse kõige moodsamas väljatöötuses odavate hindadega kiirelt ja hästi

J. & A. PAALMANNI TRÜKIKOJAS
Tallinnas, Väike Karja 12. Telef. 8-86

Kas sind küll millalgi leian? Vist ei iialgi... Kuid siiski hõigatan kord maailma...

Ootan sind!

Tulel Kirjad slt. „Maimu“.

Lesk töökas daam soovib

tutvuda

kaine, korraliku heasüdamilise härraga, kellel omal ka teenistus. Kirjad slt. „Kiri kaugusest“.

Kuulsam üle Eesti ja väljamaal

Astroloog — Hiromant ja selgeinägija hra Maev

otsustab täpselt kõik sündmused minevikust ja tulevikust, annab tunde, teeb täpsed horoskoobid. Annab nõu. Vastuvõtmine iga päev, ka pühapäev kl. 10—8 V. Pärnu m. 32 k. 5. hoovis.

Korralik, haritud meeste- rahvas, otsib üksilduse pe- letamiseks

kirja- vahetust

haritud neidude ja leske- dega. Kirjad slt. „Haridlane.“

Kaks karsket, kindlas teenistuses noormeest, tutvusringkonna puudusel soovivad

tutvust

korralikkude neidudega abielu mõttes. Foto ühes elulooga soovivat. Kirjad slt. „Heinz 22“, „Rein 23“.

Elusaladuste lahendaja

Bekkeri tehase

hiromant,

kes elas enne Vabriku tän. 8-d. kort. 2, elab nüüd Narva mnt. 22—11 Tulge ja veenduge mu võimeis!

Armsad tütarlapsed!

Elurõõmus ja meeldiv noormeest tahaks kellelegi teist anda oma armastusküllast südant. Vastake ruttu — talv jahutab! Sanna ag. pk. 6. „Düürivänt“.

Vaene, aga aus preili soovib

tutvuda

rikka härraga, kes ajuti- selt aitaks raskest seis- korrast välja. Kirjutagu ainult tõsised, hingelised härrad; flirtijaile ja õnne- otsijaile ei vasta. Kirjad slt. „Clutine raskus“

2 noort, lõbusat poisut soovivad

tutvuda

sõbra leidmiseks noorte viisakate neidudega. Kirj. slt. „Noored poisud“.

Viisakas härra

soovib tutvuda

samasuguste preilidega või prouadega. Kirjad slt. „Soovin tutvuda“

Noor proua soovib pik- kade, igavate sügisõhtute peletamiseks leida lohu- tajat

sõpra

intelligentsete, haritud härrade hulgast. Kirjad slt. „Lohutaja sõber“.

Lex!

Miks nii arg olete? Ootan Teid pühapäeval 8. nov. kell 6 õht. endisel kohal.

Lia.

Kes oleks hingeliseks

sõbraks

prouale, kes elus palju kannatanud? Kirjad slt. „Sügisõö völu“.

Korraliku välim., kesk- ealine mees soovib leida

sõpra-seltsilist

prouade-preilide seast ehk ka majasõbraks üksiku juurde. Kirjad slt. „Ustav sõber“.

Kui palju äpardusi ja õnnetusi oleks võinud jääda olemata, kui oleksite ette teadnud saatuse!.. Ja oma saatuse võite häll- list hauani teada saada kuulsalt

hiromandilt,

Polgu tän. 3—26, paraad- uks, (keldrikord).

Rikkad tööandjad!

Kellel teist südames til- gake verd, — võimaldage noorele, andelisele noor- mehele mingi teenistus- kaupluse, pagaritööle või mujale Teat slt. „Energia+anne.“

Üksik, keskmistes aasta- tes proua, kellel oma kodu ühes varandusega, soovib leida

meeshinge,

kes peletaks hingest tüh-justunde. Juhuseotsijad är- gu tulitagu. Soov. van. 35—50. Kirjad Narva ja- ma raamatukapp „Sure- mata lesk“.

Haloo!

Kas on keegi, hästi tuge- vakasvuline, põllu- ja kä- sitööd tunde, kuni 35. a. aus maaneiu nõus abielu- ma täiskarsklase, mitte- suitsetaja varanduslise 54. a. vanamehega? Vast- used ainult Tallinnast, või kes tulemas siia. S.I.T. „Karske töömees“.

Kuulutage tulevikku en- dale ja oma sõpradele ise — seda võimaldab Teie

„Santapuur Mary“.

Pealadu „Päeva lehe“ rmtkpl. Jaani tn. 6.

Preilid,

teiega soovivad tutvust 3 noormeest. Vanadus 18—25. Vastame kõigile. Slit. „E 19“, „M 19“, „A 18“.

Kena välimusega lõbus leskproua 36 a. soovib

tutvust

vanema tõsise härraga armsa kodu loomiseks. Kohtamist ei poolda. Kirjad slt. „Helmi“.

Kandidaat!

Olen Teist huvitet. Palun kirjutage Tartu Üldine ajakirjanduse kontor „Gratia“.

Noor haritud preili tu- vaks haritud

taluomanikuga

Kirj. slt. „Kodu laanes“.

Tõsine, haritud preili soovib

kirjavahetust,

samasuguste härradega. Kirj. slt. „Scribo“.

Kes külastab rohkear- vuliste Tallinna hiroman- tide hulgast seda

hiromanti,

kes elab Ülem Jõe tän. 14-8, see ei kahetse oma käiku iialgi.

On asju maa ja taeva vahel, millest teil pole aimugi. Küll aga teab neist kuulus hiromant- grafoloog

Burge,

kes elab Klaasingi t. 3-a. krt. 10. (hoovimajas), ja ütleb Teile minevikku, ole- viku ja tulevikku täpselt käejoonte, planeetide ja päevapildi järgi.

Kuulus

HOLLANDI hiromant

võtab veel lühikest aega vastu *Raua tn. 17-3*, paraaduks. 2. korral. Kõ- netun. kl. 10—3 ja 5—7.

Kes külastab, võib vaid tunnustada mu võimeid.

Hiromant,

Kuulutan ette tulevikku ja räägin minevikust suu- re täpsusega. Annan nõu ja moraalselt abi igas as- jas. Liivalaia tän. 36—6, värvast pah. kätt.

Haritud härrad!

Teiega tahaks süvenevalt vestelda samasugune tõ- sise hingeline tütarlaps. Kirjutagu, kes on vanem kui 25 aastat. Kirjad slt. „FILIA“

Hiromant Mesmer

Dunkri tän. 11—3, vastu- võtt igal ajal, ka püha- päeval.

Oman müstilise jõu ette- kuulutamiseks, tungides minevikku ja tulevikku.

„Santapuur Mary“.

Pealadu „Päeva lehe“ rmtkpl. Jaani tn. 6.

Preilid,

teiega soovivad tutvust 3 noormeest. Vanadus 18—25. Vastame kõigile. Slit. „E 19“, „M 19“, „A 18“.

Kena välimusega lõbus leskproua 36 a. soovib

tutvust

vanema tõsise härraga armsa kodu loomiseks. Kohtamist ei poolda. Kirjad slt. „Helmi“.

Kandidaat!

Olen Teist huvitet. Palun kirjutage Tartu Üldine ajakirjanduse kontor „Gratia“.

Noor haritud preili tu- vaks haritud

taluomanikuga

Kirj. slt. „Kodu laanes“.

Tõsine, haritud preili soovib

kirjavahetust,

samasuguste härradega. Kirj. slt. „Scribo“.

Igasuguseid kirjatöid

kirjutatakse masinal asja- tundlikult ja kiiresti.

Valmistatakse tõlkeid.

Kirjatööde büroo,
S. Karja 2—6.

Kaarditark
(vanaaegne)

Kullasepa t. 4-2

kaks treppi üles, vastuv. kl. 9 homm. kl. 8-m õhtul, ka pühapäeval.
Enne elanud V.-Pärnu m. 12.
Ennustan ka käejoontelt ja päevapildilt

P. PÖDER'I
valmisriiete äri
Tallinn, Kullasepa 7. Tel. 429-31

Suures valikus meeste- ja naisterahva valmis- riideid ja tellimiste vastuvõtmine.

Astuge sisse ja veenduge kauba headuses.

Vaatamine ei kohusta.

Jalanõusid
moodsaid, hästi vastupidavaid soovitab

R. Baumees
Kopli tän. 18.

Hinnad odavad, kauba eest täielik vastutus.

Balti Jaama raamatukaupluses

saadaval kõiksugused oma- ja välis- maa ajalehed ning kuukirjad. Rik- kalik väljalvaid igasugustest raama- tutest. — Uus „ABI LULEHT“ juba iga reede õhtul müügil.